

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117730384/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

tyrets Bjørn, der kun ved Nat omskabes til en ung og skøn Mand.

Sølver stængede Porten efter sig og gik. Han undredes paa, at ingen Ravne eller Alliker kresede om Taarnet som før. Hen over Himlen gled en Stork med Ben og Vinger strakte i vandret Plan som et sort skarpt Tegn mod den mathvide Luft — den styrede ogsaa mod Egenæs som alt levende fra Sølvets Gaard.

Sølver gik igennem den mørke Aften over de tunge skyggesvøbte Marker. Et enkelt Vand-skaar blinkede midt i den sorte Tørvejord som et skinnende hvidt Spejl. Saa rolig og klar var Sølvets egen Sjæl.

Da han kom til Egenæs, var Broen nede endnu, skønt det var den silde Aften. Det betød en pludselig Slappelse af den strænge Hustugt. Ingen traadte ham i Møde, ingen syntes at bemærke hans Komme. Det var som Døden rugede over al den Gaard. Kun et enkelt Lysskær piblede ud fra det øverste Stokværk, ikke som Lys, der skal beherske Mørket, men som et svagt forkuet Glimt af endnu vaagende Liv.

Sølver famlede sig op ad de mange Stentrapper, bestandig uden at møde nogen. En harpidxryppende Fyrrepind oste paa en Afsats og